

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

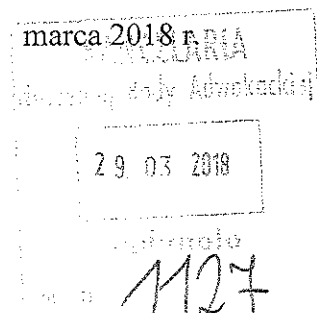
Adam Podgórski

GMS-WP-173-88/18

Warszawa, dnia

26

marca 2018 r.

Prezes

Naczelnej Rady Adwokackiej

Pan Jacek Trela

Szanowny Panie Prezesie

Z upoważnienia Marszałka Sejmu, uprzejmie przekazuję – w trybie art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz.U.2017.2368 j.t. ze zm.) - poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Agnieszka Ścigaj), z prośbą o przedstawienie opinii.

Z poważaniem

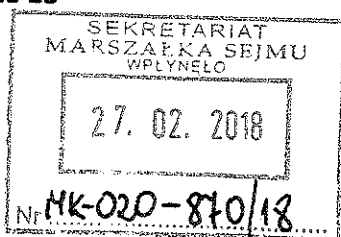
Klub Parlamentarny Kukiz'15

Warszawa, dnia 27 lutego 2018

Grupa Posłów na Sejm RP

Klubu Parlamentarnego

Kukiz'15

Szanowny Pan

Marek Kuchciński

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483) oraz art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2012 r., poz. 32 t.j. z późn. zm.) niżej podpisani posłowie składają projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

Na podstawie art. 34 ust. 1 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy Panią Posel Agnieszkę Ścigaj.

Projekt

Ustawa z dnia.....2018 roku

O zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.).

Art. 1

W ustawie z dnia 26.07.1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych wprowadza się następujące zmiany:

1) art 26 ust. 7a pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„używanie samochodu osobowego, stanowiącego własność (współwłasność) osoby niepełnosprawnej lub podatnika mającego na utrzymaniu osobę niepełnosprawną lub osobę niepełnosprawną ubezwłasnowolnioną całkowicie lub częściowo albo dziecko niepełnosprawne, które nie ukończyło 16. roku życia – w wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 2280 zł;”

2) art. 26 ust. 7e otrzymuje brzmienie:

"Przepisy ust. 7a – 7d i ust. 7g stosuje się odpowiednio do podatników, na których utrzymaniu pozostają następujące osoby niepełnosprawne: współmałżonek, dzieci własne i przysposobione, dzieci obce przyjęte na wychowanie, pasierbowie, rodzice, rodzice współmałżonka, rodzeństwo, ojczym, macocha, zięciowie i synowie, jeżeli w roku podatkowym dochody tych osób niepełnosprawnych nie przekraczają kwoty 10 080 zł. Do dochodów, o których mowa w zdaniu pierwszym, nie zalicza się alimentów na rzecz dzieci, o których mowa w art. 6 ust. 4 lub świadczeń rodzinnych, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 8).”

Art. 2

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Wprowadzenie przedmiotowych zmian ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.), zostało podyktowane koniecznością poprawy niekorzystnej sytuacji opiekunów osób niepełnosprawnych. Wskazana nowelizacja ma na celu zlikwidowanie dysproporcji społecznych, z uwagi na szczególną sytuację osób niepełnosprawnych, a także osób, które sprawują nad nimi faktyczną opiekę.

Należy wskazać, iż przepisy obecnie obowiązującej Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, z 2001 r. Nr 28, poz. 319, z 2006 r. Nr 200, poz. 1471, z 2009 r., Nr 114, poz. 946.), odnoszą się do zasady sprawiedliwości społecznej, która została wyartykułowana w przepisie art. 2, który stanowi, iż *„Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej”*. Głównym zamierzeniem przedmiotowej zasady jest odpowiedni tj. sprawiedliwy rozdział dóbr. Oznacza to, iż żaden z obywateli nie może być zepchnięty na margines społeczny, będąc narażony na ubóstwo, pozbawiony szans na poprawę swojego bytu oraz wykluczony w jakikolwiek inny sposób. Dlatego też, moralnym obowiązkiem ustawodawcy jest wypracowanie takich rozwiązań prawnych wspierających wszystkie rodziny, których członkami są osoby niepełnosprawne, aby urzeczywistnienie zasady sprawiedliwości społecznej, o której pisał Jacek Boratyński, iż jest to nakaz tworzenia sprawiedliwego prawa i uchylenia prawa niesprawiedliwego, zostało w sposób systemowy rozwiązane. Należy zwrócić również uwagę na przepis art. 69 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, z którego wynika bezpośrednio, iż władze publiczne udzielają osobom niepełnosprawnym pomocy w zabezpieczaniu ich egzystencji. Oznacza to jednocześnie, iż państwo ma objąć ich szczególną opieką, kształtując ustawodawstwo w sposób mający na celu przede wszystkim potrzeby osób niepełnosprawnych.

Dlatego też, z uwagi na określone powyżej przepisy rangi konstytucyjnej, konieczne stało się ich urzeczywistnienie w przedmiotowych zmianach, które mają za zadanie polepszenie sytuacji osób opiekujących się osobami niepełnosprawnymi oraz samych osób niepełnosprawnych.

W przepisie art 26 ust. 7a pkt 14, do katalogu wydatków poniesionych tytułem używania samochodu osobowego, stanowiącego własność (współwłasność) osoby niepełnosprawnej lub podatnika mającego na utrzymaniu osobę niepełnosprawną albo dziecko niepełnosprawne, które nie ukończyło 16. roku życia, należy rozszerzyć o osoby niepełnosprawne ubezwłasnowolnione całkowicie lub częściowo, przy jednoczesnym zachowaniu wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 2280 zł. Zaznaczam, iż są to wydatki na tzw. cele rehabilitacyjne, które podlegają odliczeniu od dochodu na podstawie przepisu art. 26 ust. 1 pkt 6) ustawy, który stanowi iż są to *„wydatki na cele rehabilitacyjne oraz wydatki związane z ułatwieniem wykonywania*

czynności życiowych, poniesionych w roku podatkowym przez podatnika będącego osobą niepełnosprawną lub podatnika, na utrzymaniu którego są osoby niepełnosprawne". Należy zaznaczyć, iż przepis art. 26 ustawy określa zasady stosowania przedmiotowej preferencji podatkowej, wskazując przesłanki jakie należy spełnić, aby ją uzyskać.

Przedmiotowe rozszerzenie katalogu osób, które byłyby uprawnione do uzyskania wskazanej ulgi jest uzasadnione okolicznością, iż podatnicy mający na utrzymaniu osoby niepełnosprawne ubezwłasnowolnione całkowicie lub częściowo, często dowożą te osoby na rehabilitację, gdyż osoba ubezwłasnowolniona całkowicie lub częściowo najczęściej nie posiada własnego samochodu, nie legitymując się także uprawnieniem do jego prowadzenia. Zważając na wyżej wskazane okoliczności, opiekun takiej osoby niepełnosprawnej ponosi wszystkie koszty związane z dowozem takiej osoby na zabiegi leczniczo – rehabilitacyjne.

Zmiany w ustawie z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych, powinny również uwzględniać rozszerzenie katalogu wyjątków wskazanych w przepisie art. 26 ust. 7e o świadczenia rodzinne, o których mowa w art. 21 ust.1 pkt 8).

Należy zaznaczyć, iż przepis art. 2 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1952, z 2018 r. poz. 107, 138.), zawiera zamknięty katalog świadczeń rodzinnych, które zostały wymienione enumeratywnie w przedmiotowym przepisie, tj.: zasiłek rodzinny oraz dodatki do zasiłku rodzinnego, świadczenia opiekuńcze: zasiłek pielęgnacyjny, specjalny zasiłek opiekuńczy oraz świadczenie pielęgnacyjne, zapomoga wypłacana przez gminy, na podstawie art. 22a, świadczenia wypłacane przez gminy na podstawie art. 22b, jednorazowa zapomoga z tytułu urodzenia się dziecka oraz świadczenie rodzicielskie.

Dokonując analizy wysokości świadczeń rodzinnych, należy zaznaczyć, iż są to stosunkowo niewielkie kwoty. np. w 2017 roku kwota zasiłku rodzinnego kształtuje się między 95 zł – 135 zł, która jest uzależniona od wieku dziecka. Dodatek do zasiłku rodzinnego przysługuje w wysokości 193 zł – 386 zł. Kwota specjalnego zasiłku opiekuńczego w 2017 roku została określona w wysokości 520 zł miesięcznie. Od 1 stycznia 2018 roku wysokość świadczenia pielęgnacyjnego wynosi 1477 zł netto miesięcznie. Rada gminy w drodze uchwały może przyznać zamieszkałym osobom na terenie jej działania, jednorazową zapomogę z tytułu urodzenia ich dziecka, a także biorąc pod uwagę lokalne potrzeby w zakresie świadczeń na rzecz rodziny, może wprowadzić w drodze uchwały, świadczenia dla osób zamieszkałych na terenie jej działania. Należy wspomnieć także o kwocie świadczenia rodzicielskiego, które opiewa na kwotę 1000 zł miesięczne i stanowi wsparcie materialne w pierwszym okresie życia dziecka.

Posługując się przykładem zasiłku pielęgnacyjnego, należy zaznaczyć, iż od 2006 roku jego kwota wynosi niezmiennie 153 zł. Zgodnie z odpowiedzią na interpelację nr 18272 Pana Pawła Gruzy - Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów z dnia 12 stycznia 2018 roku, której został

nadany numer porządkowy DD3.054.1.2018, trzeba stwierdzić, iż przekroczenie kwoty 10 080 zł, z uwagi na wysokość dochodu za 2017 roku z tytułu renty socjalnej oraz zasiłku pielęgnacyjnego wynosi łącznie 11.718, 70 zł, a tym samym będzie to oznaczało, iż osoba niepełnosprawna nie pozostaje na utrzymaniu podatnika. W takim przypadku podatnik, który poniósł wydatki na cele *stricte* rehabilitacyjne w związku z potrzebami osoby niepełnosprawnej, a także koszty związane z ułatwieniem tej osobie wykonywania czynności życiowych, nie będzie posiadał uprawnień do odliczenia ulgi tytułem celów rehabilitacyjnych.

Wprowadzenie przedmiotowej zmiany uzasadnione jest okolicznością, że dotyczy to osób najbiedniejszych, które otrzymują najniższe dochody. Jednocześnie są to osoby, które wymagają ponoszenia dużych kosztów na rehabilitację i leczenie. Zasiłek pielęgnacyjny, tak jak i inne świadczenia dedykowane rehabilitacji, nie są przychodem, a rekompensatą za duże obciążenia ponoszone przez osoby niepełnosprawne i ich opiekunów.

Przedmiotowa ulga dotyczy przede wszystkim 285 tys. osób pobierających rentę socjalną, która jest i tak w sposób krzywdzący naliczana, gdyż stanowi jedynie 84% najniższej renty. Osoby pobierające rentę socjalną to osoby mające podobne potrzeby, jak świadczeniobiorcy renty z tytułu niezdolności do pracy wypłacanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Wskazana dysproporcja stanowi naruszenie konstytucyjnej zasady odnoszącej się do sprawiedliwości społecznej, gdyż ZUS wypłaca świadczenie w wysokości 206 zł netto, natomiast zasiłek pielęgnacyjny wypłacany jest w wysokości m. in. osobom na rentach socjalnych w wysokości 153 zł.

Konstatując, należy stwierdzić, iż nieodzowne jest wprowadzenie wyżej określonych zmian, w celu udzielenia wsparcia dla wszystkich rodzin, których członkami są osoby niepełnosprawne. Mając na względzie przywołane zasady wynikające z Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, które odwołują się do kwestii sprawiedliwości społecznej, podjęcie przedmiotowych prac legislacyjnych jest konieczne z uwagi na zniesienie dysproporcji, gdyż zaniechanie w tym aspekcie, będzie prowadziło do ryzyka zwiększenia się liczby osób żyjących w ubóstwie, gdyż to właśnie opiekunowie osób niepełnosprawnych oraz same osoby niepełnosprawne, z uwagi na długoletni charakter dolegliwości zdrowotnych, są w sposób szczególny narażeni.

Należy zwrócić uwagę na okoliczność, iż osoby dotknięte niepełnosprawnością i ich rodziny, mają szczególne potrzeby, które są związane z dodatkowymi kosztami, które nie dotyczą osób zdrowych. Przedmiotowe rozwiązania prawne, mają przede wszystkim na celu kreowanie takich mechanizmów, które będą sprzyjały zarówno osobom niepełnosprawnym, jak i ich opiekunom.

Konstatując należy stwierdzić, iż nie można tych ludzi skazywać na ubóstwo i stygmatyzację, poprzez ograniczenie katalogu przysługujących im ulg.